# Od redakcji #4

Chris Bell, zmarły pod koniec grudnia 2009 w Syracuse, w stanie Nowy Jork, był naszym przyjacielem i współpracownikiem. Jego związki z Polską rozpoczęły się od konferencji queerowej w Warszawie w 2002 roku. Później wziął udział w konferencji we Wrocławiu, a w 2005 roku był w Kamieniu Śląskim na konferencji Polskiego Towarzystwa Studiów Amerykanistycznych. W międzyczasie wykładał na ATH w Bielsku-Białej. Na swoich zajęciach i w wystąpieniach konferencyjne jako jeden z pierwszych wprowadzał do Polski /disability studies/. To, że przyjechał do "białej" Polski i że mówił o rasie w kontekście /queer studies /i /disability studies /wpłynęło na sposób, w jaki postrzegamy te zagadnienia, i w jaki postrzegamy samych siebie. Wielu jego polskich znajomych zapamięta go jako działacza na rzecz osób żyjących z AIDS. W książce /Out Here/ (2006) zamieściliśmy jego esej o niedocenianiu różnic rasowych w działalności LGBTQ. Od tego czasu był członkiem rady redakcyjnej InterAliów. Będzie nam go brakować.

Redakcja InterAliów: Tomasz Basiuk, Dominika Ferens, Marzena Lizurej, Rafał Majka, Tomasz Sikora

Wydawanie czasopisma, także rocznika, wymaga niekiedy dostosowania się do potrzeb sytuacji, między innymi w kwestii terminów. Timing jest sprawą złożoną i wiąże się z szerszym kontekstem intelektualnym i politycznym oraz z różnym tempem pracy poszczególnych redaktorów i autorów. Biorąc pod uwagę owe potrzeby sytuacji, postanowiliśmy przesunąć termin publikacji zapowiadanego wcześniej, tematycznego numeru InterAliów na pierwsze miesiące przyszłego roku oraz opublikować bez zbędnej zwłoki krótkie prezentacje z Manchesteru, które stały się częścią bieżącego numeru, zamieszczone pod osobnym nagłówkiem. Niniejszym publikujemy trzy pozostałe, niezwiązane z seminarium manchesterskim artykuły, dopełniające bieżący numer.

Te trzy teksty są także, każdy na swój sposób, odpowiedzią na potrzeby konkretnych sytuacji. Angela Jones opowiada się za swego rodzaju odmieńczą duchowością, co można być może interpretować w ramach Foucaultowskiej idei "troski-o-siebie". W artykule "Queer heterotopias: homonormativity and the future of queerness" Jones nakreśla pewien projekt samorozwoju zarówno jako propozycję teoretyczną, jak i działanie polityczne. Jej argumentacja może w pewnym sensie stanowić zapowiedź jednego z kolejnych numerów InterAliów, w którym chcielibyśmy zmierzyć się z szeroko dyskutowanym atakiem Lee Edelmana na

"przyszłościowość" i z zapoczątkowanym przez ów atak "antyspołecznym zwrotem" w teorii queer, koncentrując się na relacji pomiędzy odmieńczością a żywiołem życia społecznego (patrz zaproszenie do nadsyłania artykułów).

Pozostałe dwa artykuły składające się na obecny numer są napisane po polsku i podobnie jak tekst Angeli Jones, wskazują na okoliczności swojego powstania. W artykule pt. "Dyskurs transseksualistyczny" Urszula Nowak podejmuje kwestie transpłciowości i tożsamości, starając się łączyć dość abstrakcyjny dyskurs akademicki z bardziej przyziemnymi problemami osób transpłciowych w Polsce, gdzie transpłciowość zaznacza swoją obecność w dyskursie publicznym dopiero od niedawna. Joanna Giza-Stępień omawia wiersze Eugeniusza Tkaczyszyna-Dyckiego w artykule zatytułowanym "Życie jako literacki projekt tożsamościowy - poezja jako jedyne miejsce na ziemi." Tkaczyszyn-Dycki otrzymał właśnie prestiżową nagrodę literacką Nike za niewielki zbiór wierszy, z których wiele ma charakter otwarcie homoerotyczny. Na jego twórczość składa się kilkanaście tomików poezji, jest ona w kontekście literatury polskiej wielce oryginalna i skupiła na sobie zasłużoną uwagę. Giza-Stępień próbuje zrekonstruować poetycki projekt świadomego budowania własnej tożsamości. Wśród dłuższych omówień twórczości Tkaczyszyna-Dyckiego, tekst Gizy-Stępień to najbardziej konsekwentna próba przyjrzenia się homoerotycznej zawartości tych wierszy.

Jakkolwiek trzy streszczone powyżej artykuły mają ze sobą niewiele wspólnego od strony tematycznej, każdy z nich zmaga się z pewnego rodzaju sytuacją graniczną: Giza-Stępień bada próby konstruowania stabilnej tożsamości seksualnej w zasadniczo konserwatywnym kontekście społecznym i literackim; Nowak poszerza tę perspektywę, wskazując na węzłową pozycję osób transpłciowych w relacji do ciała, płci i seksualności; wreszcie Jones posługuje się teorią queer w taki sposób, aby wyjść poza granice pewnych odziedziczonych kategorii społecznych, łącząc dyskurs podróży duchowej z dyskursem osobistego samorozwoju.

**Redakcja**